

Mál nr. 1/2009

M

og

Vátryggingafélagið X v/ slysátryggingar í fjölskyldutryggingu.

Ágreiningur um bótaskyldu á grundvelli fyrirmæla um tímamörk til að tilkynna slys.

Gögn.

1. Málskot, móttekið 6.1.2009, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf X, dags. 9.1.2009, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Þann 23.5.2007, datt M á andlitið er hann, 12 ára gamall, var að leika sér á hlaupahjóli. Við það hlaut hann áverka á tönnum þar sem glerungssprungur komu fram á einni tönn (tönn 11) og önnur tönn (tönn 21) brotnaði. Síðarnefnda tönnin var lagfærð með “composite” jafnframt sem hún þarfnast krónugerðar síðar þegar fullum vexti er lokið. Vegna þessa var erindi sent Tryggingastofnun ríkisins sem stofnunin svaraði með bréfi, dags. 15.7.2008. Þar kemur fram að þótt stofnunin taki þátt í kostnaði barna við almennar tannlækningar, svo sem viðgerðir o.þ.h., er henni hvorki heimilt að taka þátt í kostnaði þeirra vegna t.d. krónugerðar og pantameðferðar né nokkrum tannlæknakostnaði annarra nema bætur frá þriðja aðila, svo sem tryggingafélagi, fáiast ekki greiddar. Var vakin athygli á að tilkynna tryggingafélagi fjölskyldunnar tafarlaust um slysið.

Með tilkynningu, dags. 13.10.2008, var vátryggingafélaginu X tilkynnt um slysið. Félagið hafnaði bótaskyldu með því að meira en eitt ár var liðið frá því tjónsatvikið átti sé stað. Til stuðnings höfnuninni vísaði X til 1. mgr. 124. gr. laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga (vsl.). Af hálfu M er höfnuninni andmælt.

Álit.

Samkvæmt 1. mgr. 124. gr. vsl. glatar sá sem á rétt til bóta samkvæmt slysátryggingu þeim rétti ef krafa er ekki gerð um bæt看ur til félagsins innan árs frá því að hann fékk vitneskju um þau atvik sem hún er reist á. Er slysið varð þann 23.5.2007 mátti M og forráðamönnum hans vera ljóst hverja áverka M hlaut og að þeir gætu leitt til kröfu um bæt看ur úr slysátryggingunni hjá X. Eins og hér stóð á verður því að líta svo á að sá ársfrestur sem greinir í 1. mgr. 124. gr. hafi byrjað að líða þann 23.5.2007 er slysið varð. Slysið var tilkynnt X þann 13.10.2008. Var þá liðið eitt ár og tæpir fimm mánuðir frá því tilkynningarfresturinn hóf að líða. Þar sem meira en eitt ár var þá liðið hafði M glatað rétti sínum til bóta úr slysátryggingunni.

Niðurstaða.

Réttur M til bóta úr slysátryggingu hjá X er fallinn niður.

Reykjavík, 17. febrúar 2009.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.